

KOMORNA MUZIKA (1954.)
(Izbor)

METAMORFOZA

Htio bih znati odakle
dolazi ova praznina, tako
da se pretvaram u neko prozirno jezero, kome
možete vidjeti dno, ali bez riba.

Ali bez školjaka, rakova, bez
podvodnog raslinstva koje barem
taji neko ime, a ja sam danas
bezimen. Čak me pomalo nema.

I tako, govoreći o praznini, pomičem
vodu u jezeru, ona
razbacuje pijesak i neke sitne čestice prilegle
po dnu. Meni se smućuje.

Idem ulicama spuštene glave poput
neke drugog jezera, tamnog prije svega, zatim
i otrovnog; i ne govorimo o tim
ogavnim bićima koja pužu po dnu, tako
da sada sam sebi zaudaram.

Posljednja večera, 2005.

STRAH

U nama raste strah i kada smo oblijepljeni
najljepšim priviđenjima.
Svrdlima ostrim i širokim ometa naše raspadanje
i mi se moramo skupljati.
Ponekad jurnemo sa stisnutim pesnicama, ali smo
dulje zasićeni porazima.
Kožom krajnje napetom osjećamo svako lahorenje
i odvratno vrištimo.
A strah je najprije s velikim očima, onda ga
ne vidimo obuhvaćeni.
Ostaje nam predaja koju ne možemo prihvatiti
jer miriše samim izdajama.
A strah sve snažnije udara i mi se savijamo
u prahu poput gmazova.
Iz naših usta počinju izlaziti glasovi bez zvuka
i sve smo jadniji i sitniji.
Nije to zbog straha, nego rad naše potpune
slabosti i putova koje nismo
dovršili.
I što smo poslije muka: lešine po zaklonima
il bezumni trkači, bezdušni.

Posljednja večera, 2005.

PUT U NEPOSTOJANJE

Jedan brijeg već tri dana leži odronjen i nitko
nema snage da mu pristupi.
Samo ću ja, s tankim prstima, prekapati njegove
rane da bih se razbolio
i da bih uništio tu prokletu želju koja hoće
da joj se divi,
da bude, da kliče, da vlada, da obuzima, a ja sam
tako suvišan.

Otvorite se, potpune praznine; kažem praznine jer
nemam riječi za stvari bez imena,
a stvari bez imena treba da su prisutne u
pijankama prije sprovoda,
jer tamo ćemo, gdje one vladaju, naći naše
potpuno smirenje,
mi koji odustajemo, mi koji odustajemo jer
priznajemo vašu hrabrost.

Sabrane pjesme, 1998.

NE NADAJ SE

Ne nadaj se svome spasenju, prijatelju.
Dovoljno je lovaca na tvome tragu da ćeš
jednom biti pogoden –
tako ćeš lijepo vrisnuti da će procvjetati
šuma.
Pamti: tvoj bol je za ljepotu neke stvari
iznad tebe.

Ne nadaj se, ne skrivaj se, nego idi posve
ravno.
Ne boj se ni strelica ni metaka – oni će te
svakako dokrajčiti –
ali daj da budeš velik svojim raskošnim
smirenjem
koje nećeš razdati za njihove grabežljive
pogledе, oči gavranova.

Posljednja večera, 2005.